

אמנות
דפנה יעקובוס

"מדובר בצילום המבקש לפרום את גבולות הפריים, והשואל שאלות חדשות על כוחה של המצלמה לברוא, לתעד ולספר"

ד"ר איילת כהן, ראש החוג לתקשורת צילומית במכללת הדסה, מספרת על תערוכת הבוגרים "#PHOTOGRAPHY" שמוצגת בגלריה הקוביה ושבה מנסים היוצרים לפרוץ מסגרות

מהקירות וחיים ברשת, בבלוגים, בסרטי וידאו ובמערכי תצוגה מורכבים. היצירות המוצגות בתערוכה מציעות, למשל, התבוננות אירונית במוזיאונים סובייטיים למדע בצד השתאות מהטכע המגמר את הפומפוזיות של חללי התצוגה (בעבודתו של סשה טמריץ), מבט על מחזור חיים שמהבהב באקווריום זכוכית (בעבודת הווידאו של חנה מימוני) ומחשבות על תנועה ועל קיפאונה, בעבודתה של רותם קוריאל.

אריאל עוזרי שיבץ את צילומי המזון המוקפדים שלו בבולג שמיועד לחולי סוכרת, שבו הוא משתף את הגולשים, לצד המתכונים, גם בסיפורים אישיים. ספיר הוברמן תהרה לאצור תערוכת הצלומים של צלמים יהודים ופלסטינים, וחמוטל וכטל מציעה גרסה משולבת של פני הקיבוץ בצילומים של סבתה ושלה. עמרי טלמור מבקש לכטא בעבודותיו ביקורת חברתית באמצעות צילום ארכיטקטורה וגוף אורבני, ומבט אחר על מיתוסים, מקור והעתק בחברה הישראלית ניתן לראות בעבודתו של איל תגר. גלי שריג מצלמת הווה-עבר מעורטל בקיבוץ, והההבוב ההיסטורי הזה עולה גם בעבודתה של דניאל לויט, שחוזרת אל התומרות המתקלפת של פני הצילום, ואל הדימויים הראשונים המרצדים מתחת לשבכה שגולפה באזמל דק.

אורי לשם ואירית אלעד מציעים התבוננות בטכנולוגיה העכשווית. העבודה שלהם, "סולי תגית" (SULTAG.IT), מתרחשת במרחב אינטרנטי נייד (אינסטגרם) ומציעה לצופה אפשרות לייצר משפטים המורכבים מתמונות – בעולם שבו מילה ותמונה הן שוות ערך והשפה נבחנת מחדש. כאלה, כך אני מקווה, יהיו בוגרי החוג לתקשורת צילומית בעתיד: יוצרים מקוריים ומימננים, שנעים בחופשיות בין ערוצי המדיה השונים.

שמי ד"ר איילת כהן, אני ראש החוג לתקשורת צילומית במכללה האקדמית הדסה ברמת השרון, חוג שמציע תוכנית ייחודית לתואר ראשון שמשלב בין צילום, תקשורת ותקשורת חזותית, וכן מציע ללומדים בו מסלולי התמחות בתחומי התיאטרון וצילום העיתונות, הצילום המסחרי והפרסומי ועיסוק במודלים חזותיים במדיה – מסורתיים וחדשים.

תחומי המחקר שלי מתמקדים בחיבורים שונים בין מילים ודימויים חזותיים. אני מגלה חיבורים כאלה בגרפיטי, בהומור, בצילום עיתונות, בכתבות מגזין טלוויזיוניות ובמהדרות חדשות. אלה הנושאים שבהם התמקדתי בלימודי בחוג לתקשורת ועיתונות באוניברסיטה העברית ובתקופת הפוסט דוקטורט שלי באוניברסיטת ברקלי, שם ראינתי סוגים פרים וכתבתי על ערבי קריאה בחנויות ספרים. מכיוון שאני עוסקת בעיקר בכתיבה, אחת ההנאות הגדולות שמוזמן לי התפקיד שאני ממלאת היא החיים בסביבתם של אנשים סקרנים ומוכשרים, שיוצרים דימויים מפתיעים ומחברים בין ידע מקצועי, התערכות מתמדת ותהייה על הדרכים החדשות שמוצא לו הצילום.

את התערוכה "#PHOTOGRAPHY" אני מלווה בימים אלה יחד עם יוסי נחמיאס, מרצה ואחד ממנחי פרויקט הגמר. עם אלה כהן ונסובר ורחל כ. צבעוני מגלריית הקוביה אני מלווה את הפקת התערוכה הקבוצתית, שלא במקרה קראנו לה "#PHOTOGRAPHY", בדיוק כמו שנהוג באינסטגרם.

בתערוכה מצגיגים 12 מבוגרי החוג, המייצגים דור חדש בצילום: מדובר בצילום המבקש לפרום את גבולות הפריים, והשואל שאלות חדשות על כוחה של המצלמה לברוא דימויים, לתעד מצביאות חיים ולספר סיפורי העבודות שמוצגות בתערוכה. עוסקות במחשבות על הצילום, מריום העובר תהליכי השתנות מהירים, מהי מסורת לדיגיטלי, והמצוי כיום כחלק בלתי נפרד מחיי היומיום שלנו. המציגים שואלים שאלות על טיבו של המדיום הצילומי, ככלי בעל כוח המפיץ דימויים למרחב הציבורי, אך גם כמדיום העוסק בחקר סביבת העבודה/חיים/מצביאות שבה הם פועלים. התצלומים יורדים

"אחת ההנאות הגדולות שמוזמן לי התפקיד שאני ממלאת היא החיים היומיומיים בסביבתם של אנשים סקרנים ומוכשרים, שיוצרים דימויים מפתיעים ומחברים בין ידע מקצועי, התערכות מתמדת ותהייה על הדרכים החדשות שמוצא לו הצילום"

שם התערוכה: "#PHOTOGRAPHY"
אמנים: בוגרי החוג לתקשורת צילומית במכללת הדסה
אוצרות: אלה כהן ונסובר ורחל כ. צבעוני.
מקום: גלריה הקוביה
ת: 10.10.15